

skjøndt en saadan Skipper vil have at staae til Ansvar for de Skud, der, udenfor Nødvendighedstilfælde, maatte løsnes fra Skibet, skal han dog have Regres til Lodsens, hvis Skuddet er blevet løsnet, medens denne var ombord, og Skipperen kan oplyse, at Lodsens ei har givet ham den befalede Advarsel.

§ 12.

Hvo som gjør sig skyldig i Overtrædelse af denne Lov, skal bøde fra 1 til 10 Rigsbankdaler til Fattigvæsenet, alt efter Forseelsens Størrelse; og dersom den, der engang er straffet for ulovlig Jagt, atter gjør sig skyldig deri, skulle desuden hans Jagtredskaber fratages ham og sælges til Fordeel for Fattigvæsenet. Den ved ulovlig Jagt gjorde Fangst skal saavel som Mulkten for Drab af Ederfugle tilfalde Fattigvæsenet.

§ 13.

Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Lovs §§ 3, 5 og 7 skulle behandles som offentlige Politisager, og har vedkommende Dyrighed, enten den ifølge Angivelse fra den Forurettede eller Andre eller paa anden Maade maatte være kommen til Kundskab om den begaaede Forseelse, at undersøge Sagen og hænde Dom over den Skyldige.

Dog er det ikke den, der ved en saadan Overtrædelse finder sig forurettet, formeent paa egen Regning at anlægge og forfølge Sagen desangaaende, naar han hertil maatte finde Anledning, saasom naar Dyrigheden i et enkelt Tilfælde maatte have fundet, at der ikke var fremkommet tilstrækkelig Oplysning til paa Grund deraf at iværksætte offentlig Paataale.

Alle andre Sager i Anledning af Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter blive at behandle efter de for private Politisagers Behandling gjældende Regler.

§ 14.

De i Reskriptet af 23de Juni 1784 indeholdte Bestemmelser skulle, forsaavidt de ikke ere optagne i denne Lov, være ophævede.

Notisværene til foranstaaende Lovudkast ere saalydende: Færøernes Lagthing har i dets første Ses-

tion indgivet Forslag til en Jagtlov for Færøerne, der i Særdeleshed sigter til at værne om retlig og usforstyrret Afbenyttelse af de paa Øerne værende Fuglebjerg, Sælhundenes Opholdssteder og Ederfuglevarp, hvilke Gjenstande ere af særegen Interesse paa Færøerne, hvor alle Boigderne ere belliggende ved Strandkanten, og hvor især Fuglefangsten i de saakaldte Fuglebjerg udgjøre en af Indbyggernes Næringsvei. Det er med Hensyn til denne Næringsvei fremhævet, at den ved usorgfaglig Omgang, især ved Skydning og anden Allarm og Støien, udsættes for at forringes og tilsidst tilintetgøres, idet Fuglen derved bliver skræmmed, styrter i vild Fart ned fra Bjerget, river med sig Vg eller Unger og bliver sky for Mennesker, samt, naar Forstyrrelsen, især i Værpestiden, er hyppig, og forfættes det ene Aar efter det andet, tilsidst aldeles bortfærner sig. Især er Ederfuglen af en meget sky Natur, saa at den ved gjentagen Skydning paa eller i Nærheden af de tilvante Værpesteder aldeles forlader disse, ikke at tale om, at nye Værpesteder ikke lade sig oprette, medmindre Fuglen kan forskaffes Fred for Forstyrrelse. Ogsaa Sælhundenes tilvante Opholdssteder, især de saakaldte Later, maa fredes for Skydning, for at de ikke skulde forlade disse og søge bort.

Vel haves paa Færøerne for Tiden endnu kun temmelig ubetydeligt Ederfuglevarp, men det er af Lagthinget anseet ei usandsynligt, at samme i Tiden kunde tiltage og der paa Øerne give et større Udbytte. Imidlertid kan dette ikke ventes opnaaet, saalænge det allerede ved Rescript af 23de Juni 1784 forbudte Drab af Ederfugle, samt Skydning i Nærheden af de Steder, Fuglen søger, ustraffet gaader i Svang.

Det maa saaledes antages, at der er Trang til en ny Jagtlov for Færøerne og det saa meget mere ifølge de paa disse Øer stedfindende særegne Forhold, navnlig Jordfællesskabet, den store Udskytning af det saakaldte Odelsgods og de deraf følgende forskellige Forviklinger, i Forbindelse med, at forskjellig Ufki efterhaanden er kommen i Brug med Hensyn til Jagtens selvrådige Udøvelse, der lægger Hindringer i Veien for en hensigtsmæssig og retlig Afbenyttelse af samme.